

## บทคัดย่อ

169894

ชื่อภาคานิพนธ์ : ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่  
เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา  
ชื่อผู้เขียน : นรา จันทร์นงกิจ  
ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)  
ปีการศึกษา : 2547

---

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายศึกษา ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อแสวงหาตัวทำนายที่สำคัญ และลำดับการทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมในนักศึกษา ประเภทต่างๆ และประการที่สอง เพื่อหาลักษณะของนักศึกษาที่จะมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมน้อย และปัจจัยปกป้องที่จะนำมาพัฒนานักศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดด้านสาเหตุประเภทต่าง ๆ ของพฤติกรรมมนุษย์ในการศึกษารุ่นนี้ มีพื้นฐานมาจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ซึ่งเสนอว่า พฤติกรรมของบุคคลมีปัจจัยเชิงเหตุอย่างน้อย 4 สาย คือปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ปัจจัยด้านสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดพฤติกรรม ปัจจัยที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ปัจจุบัน และปัจจัยด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ นอกจากนี้ตัวแปรสำคัญในการวิจัยนี้ ยังได้นำมาจากทฤษฎีต่าง ๆ เช่น ทฤษฎีดันไม้จิ้มฟัน ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen & Fishbein, 1980) เป็นต้น และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งกลุ่มตัวแปรออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) กลุ่มตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม 3 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ 2) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ สุขภาพจิตดี ลักษณะมุ่งอนาคต ความมุ่งมั่น ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ เหตุผลเชิงจริยธรรม และประสบการณ์ทางสังคม 3) กลุ่มตัวแปรด้านลักษณะสถานการณ์ 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม การเห็นแบบ

169894

อย่างในการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว และการรับอิทธิพลทางลบจากเพื่อน 4) กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะชีวิตที่ต่อต้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม และความเชื่ออำนาจในตนเองต่อการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม รวมทั้งสิ้น 13 ตัวแปร และ 5) ลักษณะทางชีวสังคมภูมิหลัง มี 12 ตัวแปร คือ เพศ ชั้นปีที่เรียน สายการศึกษา ลำดับการเกิด ระดับผลการเรียน รายได้ครอบครัวต่อเดือน ค่าใช้จ่ายโทรศัพท์มือถือต่อเดือน ลักษณะการพักอาศัย ระดับการศึกษาบิดามารดา ระบบโทรศัพท์มือถือ การเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และจำนวนโทรศัพท์มือถือที่เปลี่ยน เครื่องมือวัดตัวแปรในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่เป็นแบบมาตรฐาน ประเมินรวมค่า ซึ่งได้ถูกสร้างและหาคุณภาพแบบวัด และคัดเฉพาะข้อที่มีคุณภาพสูง เข้ามาตรฐาน ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแต่ละแบบวัดอยู่ระหว่าง .41 ถึง .88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีทั้งชนิดโดยรวม (Standard) และเป็นขั้น (Stepwise) โดยใช้เกณฑ์แตกต่างของเปอร์เซ็นต์ทำนายที่ 5% (Cohen, 1977 : 413-414) โดยมีการทดสอบสมมติฐานรวม 3 ข้อ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดนี้ ได้กระทำทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยใช้ลักษณะชีวสังคมของนักศึกษา เพื่อให้ได้ผลชัดเจนที่สุด โดย สมมติฐานที่ 1 และ 2 ได้รับการสนับสนุนในกลุ่มย่อย ส่วนสมมติฐานที่ 3 ได้รับการสนับสนุนอย่างชัดเจน

ผลการวิจัยที่สำคัญมี 5 ประการ ดังนี้

ประการแรก พบว่า ชุดที่ 1 คือ กลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ ในกลุ่มรวมได้ 17.4% 13.0% และ 26.0% ตามลำดับ และยังพบว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้สูงสุด 26.4% ในกลุ่มนักศึกษาเพศชาย และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้สูงสุด 33.1% ในกลุ่มนักศึกษาไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้สูงสุด 42.0% ในกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ชั้นปี 3 และ 4 การเรียงลำดับตัวทำนายที่สำคัญจากมากไปน้อย โดยการสรุปผลได้ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก และตัวทำนายที่สำคัญรองลงมาคือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ และประสบการณ์ทางสังคม

ประการที่สอง พบว่า ชุดที่ 2 คือ กลุ่มตัวแปรทางสถานการณ์ 3 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือ

169894

อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ ในกลุ่มรวมได้ 20.0% 13.0% และ 29.7% ตามลำดับ และยังพบว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้สูงสุด 33.5% ในกลุ่มนักศึกษาเพศชาย และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้สูงสุด 30.3% ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้สูงสุด 40.3% ในกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวสูง การเรียงลำดับตัวทำนายที่สำคัญจากมากไปน้อย โดยการสรุปผลได้ คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก และตัวทำนายที่สำคัญรองลงมาคือ การเห็นแบบอย่างการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว และการรับอิทธิพลทางลบจากเพื่อน

ประการที่สาม พบว่า ชุดที่ 3 คือ การรวมกลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะเดิม และตัวแปรทางสถานการณ์ เป็น 8 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ ในกลุ่มรวมได้ 22.2% 15.2% และ 33.1% ตามลำดับ และยังพบว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้สูงสุด 36.3% ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้สูงสุด 37.7% ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้สูงสุด 46.7% ในกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ชั้นปี 3 และ 4 การเรียงลำดับตัวทำนายที่สำคัญจากมากไปน้อย โดยการสรุปผลได้ คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก และตัวทำนายที่สำคัญรองลงมาคือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ และการเห็นแบบอย่างการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว และสุขภาพจิตดี

ประการที่สี่ พบว่า ในชุดที่ 5 เมื่อรวมกลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์เข้าด้วยกัน เป็น 10 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ ในกลุ่มรวมได้ 34.3% 17.3% และ 41.6% ตามลำดับ และยังพบว่าตัวแปรทั้ง 10 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้สูงสุด 45.0% ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้สูงสุด 42.9% ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือ และทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้สูงสุด 53.1% ในกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวสูง การเรียงลำดับตัวทำนายที่สำคัญ

169894

จากมากไปน้อย โดยการสรุปผลได้ คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม เป็นตัวทำนายที่สำคัญเป็นอันดับแรก และตัวทำนายที่สำคัญรองลงมาคือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ การเห็นแบบอย่างการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี

ประการที่ห้า ผลการให้วิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มนักศึกษาที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก ได้แก่ 1) ผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยน้อย คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายโทรศัพท์มือถือต่อเดือนมาก 2) ผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์น้อย คือ กลุ่มนักศึกษาเพศชาย และ 3) ผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะน้อย คือ กลุ่มนักศึกษาเพศชาย กลุ่มนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายโทรศัพท์มือถือต่อเดือนมาก

ข้อเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อพัฒนามี 3 ประการ ดังนี้

ประการแรก สำหรับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีความเสี่ยงมากที่สุด และต้องพัฒนาเร่งด่วน คือ กลุ่มนักศึกษาเพศชาย ที่มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์น้อย และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะน้อย แนวทางในการพัฒนากลุ่มเสี่ยงดังกล่าว พบสิ่งที่ควรพัฒนาเป็นอันดับแรก คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม แล้วจึงพัฒนาด้านสถานการณ์ คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ในส่วนจิตลักษณะเดิมนั้น สิ่งที่ต้องพัฒนา คือ สุขภาพจิตดี

ประการที่สอง กลุ่มนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายโทรศัพท์มือถือต่อเดือนมากในพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยน้อย และพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะน้อย สิ่งแรกที่ต้องพัฒนาเร่งด่วน คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม แล้วพัฒนาด้านสถานการณ์ คือการรับรู้ทัศนคติทางสังคม ในส่วนจิตลักษณะเดิมนั้น สิ่งที่ต้องพัฒนา คือ สุขภาพจิตดี และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ตามลำดับ

ประการที่สาม สำหรับการพัฒนา นักศึกษามหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ควรพัฒนานักศึกษาที่ได้จากการสรุปผลการศึกษาแล้ว สามารถเรียงตามลำดับความสำคัญความเร่งด่วนของการพัฒนาได้ คือ ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ การเห็นแบบอย่างในการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว การรับรู้ทัศนคติทางสังคม และการมุ่งอนาคตควบคุมตนของนักศึกษา

ประการที่สี่ การพัฒนาด้านทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมอย่างเดี๋ยวงไม่เพียงพอ เนื่องจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะตัวทำนายที่สำคัญในกลุ่มรวม คือ การรับรู้ทัศนคติทางสังคม ประสบ

169894

การณ์ทางสังคม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และสุขภาพจิตดี เป็นสิ่งที่นักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่กันไป เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาที่พบ และจากวิธีการวิจัยที่น่าจะมีการพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอเสนอแนะการวิจัยที่ควรทำต่อไป มี 2 ประการดังนี้

ประการที่หนึ่ง ควรมีการทำวิจัยเชิงทดลองที่เกี่ยวกับ การประเมินผลการฝึกอบรม หรือพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการรับรู้สภาพเสี่ยงในการใช้โทรศัพท์มือถือ และเมื่อได้ผลการวิจัยเชิงทดลองมาแล้ว ก็จะได้นำมาใช้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย ให้บังเกิดขึ้นกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศต่อไป

ประการที่สอง จากผลการวิจัยที่มักพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว ทำนายได้น้อย เช่น กลุ่มนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักศึกษาที่เปลี่ยนเครื่องโทรศัพท์มือถือบ่อย ดังนั้น จึงควรใช้ตัวแปรอิสระอื่น ๆ ในการศึกษาครั้งต่อไป เช่น ค่านิยม การรับสื่อเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ ความรู้สึกโดดเดี่ยว เป็นต้น

## ABSTRACT

169894

**Title of Research Paper** : Integration Among Family, Social, and Psychological Factors as Correlates of Desirable Mobile Phone Usage of University Students.

**Author** : Mr. Nara Chanchanakit

**Degree** : Master of Arts (Social Development)

**Year** : 2004

---

This study aimed at investigating the integration among family, social, and psychological factors of desirable mobile phone usage of university students. There were two main research objectives. First, to find the important predictors of desirable mobile phone usage and their orders. Second, to pinpoint some at risk groups of university students who reported undesirable mobile phone usage, and their protective factors.

This correlational – comparative study used Interactionism Model as a conceptual framework. This model was proposed with four mainstreams of possible antecedents of a human behavior, psychological traits, situational factors, interactions between psychological traits and situational factors, and psychological states. Several important variables in this study derived from many important theories, such as, the thai psychological theory of moral and work behaviors, and theory of reasoned action.

There were five groups of variable. The first group was desirable mobile phone usage, consisting of 3 variables: safety usage behavior, useful usage behavior, and appropriate usage behavior. The second group was psychological traits, consisting of

**169894**

5 variables: mental health, future-orientation and self-control, knowledge on mobile usage, moral reasoning ability, and social perspective taking. The third group was situational factors, consisting of 3 variables: social norm, appropriate family models on mobile usage, and peer influence. The fourth group was psychological states consisting of 2 variables: favorable attitudes toward desirable mobile usage, and belief in internal locus of control of desirable mobile usage. The last group was biosocial background of the university students.

Most of questionnaires in this study were in the form of summated rating scale. They were tried out with a similar group of university students. Items in each questionnaire were carefully selected based on statistical criteria. Range of reliability of each questionnaire was between .41 and .88

Three hypotheses were tested by Multiple Regression Analysis in terms of standard and stepwise. Data were analyzed both in total sample and in subgroups. Hypotheses 1 and 2 were partially supported in several subgroups. Hypotheses 3 were fully supported.

There are five important research findings.

First, five psychological traits could account for safety usage behavior, useful usage behavior, and appropriate usage behavior in total sample with 17.4%, 13.0%, and 26.0% respectively. Furthermore, the highest predictive percentage of these five psychological traits for safety usage behavior was found in male students with 26.4%, for useful usage behavior was found in students who have not change their mobile phone with 33.1%, and for appropriate usage behavior was found in junior and senior students with 42.0%. In sum, the most important predictor of these three behaviors was future orientation and self-control, followed by knowledge on mobile usage, and social perspective taking.

Second, three situational factors could account for safety usage behavior, useful usage behavior, and appropriate usage behavior in total sample with 20.0%,

**169894**

13.0%, and 29.7% respectively. It was found that the highest predictive percentage of the situation factors was found in male students for safety usage behavior with 33.5%, in students who have not change their mobile phone for useful usage behavior with 30.3%, and in high SES students for appropriate usage behavior with 40.3%. In sum, social norm was the most important situational predictor, followed by appropriate family models on mobile usage, and peer influence.

Third, all psychological traits and situational factors with total of 8 variables could account for safety usage behavior, useful usage behavior, and appropriate usage behavior in total sample with 22.2%, 15.2%, and 33.1%, respectively. These 8 variables yielded the highest predictive percentage in students who have not change mobile phone for safety usage behavior with 36.3% and for useful usage behavior with 37.7%, and in junior and senior students for appropriate usage behavior with 46.7%. The most important predictor was social norm, followed by future orientation and self-control, knowledge or mobile usage, appropriate family models on mobile usage, and good mental health.

Fourth, all 10 variables consisting of 7 psychological characteristics and 3 situational factors could account for safety usage behavior, useful usage behavior, and appropriate usage behavior in total sample with 34.3%, 17.3%, and 41.6%, respectively. All 10 variables yielded highest predictive percentage of 45.0% for safety usage behavior and of 42.9% for useful usage behavior in students who have not change mobile phone, and of 53.1% for appropriate usage behavior in high SES students. In sum, favorable attitudes toward desirable mobile usage was the most important predictor, followed by knowledge on mobile usage, appropriate family models on, social norm, future orientation and self-control, and good mental health.

Fifth, the results pinpointed some at risk groups of students as follows: 1) it was found that male students reported less safety usage behavior 2) it was found that more monthly mobile expense students reported less useful usage behavior, and 3) it

169894

was found that both male students and more monthly mobile expense students reported less appropriate usage behavior.

Based of the findings, three recommendations for practice can be offered.

First, to increase useful usage behavior and appropriate usage behavior in male student, knowledge on mobile phone usage should be urgently provided. Other psychological characteristics that should be heightened were favorable attitudes toward desirable mobile usage and mental health. In addition, social norm on desirable mobile phone usage should be promoted.

Second, to increase safety usage behavior and appropriate usage behavior in more monthly mobile expense on mobile usage students, favorable attitudes toward desirable mobile usage should be promoted immediately. They should also receive knowledge on desirable mobile usage. Social norm and appropriate models from parents on desirable mobile usage should also be insisted. Future orientation and self-control should be trained to this group of students.

Third, for general students, favorable attitudes toward desirable mobile usage should be promoted, followed by emphasizing on knowledge on desirable mobile usage, appropriate family models on mobile usage, social norm, and future orientation and self-control.

Fourth, although favorable attitudes toward desirable mobile usage should be urgently promoted to increase desirable behaviors, but it is not enough to make the desirable long lasting. The results from this study suggested other psychological and situational factors that should also simultaneously promoted together with favorable attitudes toward desirable mobile usage, they were, social norm, social perspective taking, future orientation and self-control, and good mental health.

Two recommendations for future study are as follows

First, based on the findings from this study experimental evaluative study should be conducted to test training modules before widely implemented.

**169894**

Second, some groups of students could be less accounted for by the 10 variables, such as, low GPA students and students who frequently change mobile phone. Other variables should be included in future study that may provide better picture in these groups, such as, values, media influence, and loneliness.